

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Αριθμός απόφασης ⁶⁴²⁰ /2022

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από τη Δικαστή , Πρόεδρο Πρωτοδικών, την οποία όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου, κατόπιν νόμιμης κλήρωσης κατά τη διάταξη του άρθρου 2 παρ. 3 του ν. 3327/2005.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 15 Μαρτίου 2022, χωρίς τη σύμπραξη γραμματέως, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

1) Της αιτούσας: Της εδρεύουσας στην Αθήνα αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας με την επωνυμία: «ΓΕΑ-GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ» και τον διακριτικό τίτλο: «ΓΕΑ-GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της

Των καθ' ων η αίτηση: 1) Της εταιρίας με την επωνυμία « » και τον διακριτικό τίτλο « », που εδρεύει στη , όπως νόμιμα εκπροσωπείται, και στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκουν τα εξής καταστήματα καφεστίασης: α) το κατάστημα με τον διακριτικό τίτλο « », που βρίσκεται στη , β) το κατάστημα με τον διακριτικό τίτλο « », που βρίσκεται στη , γ) το κατάστημα με τον διακριτικό τίτλο « », που βρίσκεται στο , δ) το κατάστημα με τον διακριτικό τίτλο « », που βρίσκεται στην , ε) το κατάστημα με τον διακριτικό τίτλο « », που βρίσκεται στη νήσο , στην τοποθεσία και στ) το κατάστημα με

6420/22
2^ο φύλλο της με αριθμό απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων)

δίκης-προσεπίκληση σε παρέμβαση και παρεμπόδιση αίτηση, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου, με ειδικό αριθμό κατάθεσης 1.173/2022 (Γ.Α.Κ. 10.072/2022), προσδιορίστηκε για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο και εκφωνήθηκε από το έκθεμα.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα σημειώματα που κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Η αιτούσα, με δήλωση της πληρεξούσιας δικηγόρου της, που έγινε προφορικά στο ακροατήριο, η οποία επαναλαμβάνεται στο έγγραφο σημειώματά της, παραιτήθηκε από το δικόγραφο της υπό κρίση αίτησης ως προς τη δεύτερη των καθ' ων, πριν προχωρήσει στη συζήτηση της ουσίας της υπόθεσης και, επομένως, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 294, 295 και 297 ΚΠολΔ, η αίτηση θεωρείται ότι δεν ασκήθηκε ως προς αυτήν και η σχετική δίκη πρέπει να κηρυχθεί καταργημένη.

Οι από 21-01-2022 αίτηση, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου, με ειδικό αριθμό κατάθεσης 693/2022 (Γ.Α.Κ. 5.806/2022), και 08-02-2022 ανακοίνωση της δίκης-προσεπίκληση σε παρέμβαση και παρεμπόδιση αίτηση, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου, με ειδικό αριθμό κατάθεσης 1.173/2022 (Γ.Α.Κ. 10.072/2022), πρέπει να ενωθούν και να συνεκδικαστούν λόγω της μεταξύ τους συνάφειας, εφόσον εκκρεμούν ενώπιον του ίδιου Δικαστηρίου, υπάγονται στην ίδια διαδικασία και έχουν μεταξύ τους σχέση κυρίου και παρεπομένου (άρθρα 31 παρ. 1 και 246 ΚΠολΔ).

Ι. Σύμφωνα με το αρ. 49§1, 2 και 3 Ν. 2121/1993, ως ισχύει μετά τους νόμους 3905/2010 και 4481/2017: «1. Όταν υλικός φορέας ήχου (ή εικόνας ή ήχου και εικόνας) που έχει νόμιμα εγγραφεί χρησιμοποιείται για ραδιοηλεκτρονική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια, ή για παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα, και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η

αμοιβή αυτή καταβάλλεται υποχρεωτικά σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των σχετικών δικαιωμάτων. Οι οργανισμοί αυτοί υποχρεούνται να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν τις αμοιβές, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή και να εισπράττουν τις σχετικές αμοιβές από τους χρήστες. 2. Το δικαίωμα εύλογης αμοιβής των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών που προβλέπεται από την πρώτη παράγραφο του παρόντος άρθρου είναι ανεκχώρητο, με την επιφύλαξη της υποχρεωτικής ανάθεσης της είσπραξης και διαχείρισης στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν σύμφωνα με τα άρθρα 54 έως 58 του παρόντος νόμου. 3. Οι εισπραττόμενες αμοιβές κατανέμονται εξ ημισείας μεταξύ ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και παραγωγών των υλικών φορέων. Η κατανομή των εισπραττόμενων αμοιβών μεταξύ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και μεταξύ των παραγωγών γίνεται κατά τις μεταξύ τους συμφωνίες που περιέχονται στον κανονισμό του κάθε οργανισμού συλλογικής διαχείρισης».

II. Περαιτέρω, σύμφωνα με το αρ. 49§6 του Ν. 2121/1993, όπως αυτό έχει τροποποιηθεί με το αρ. 54§6γ Ν. 4481/2017 και ισχύει σήμερα: «Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης των συγγενικών δικαιωμάτων που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού μπορούν να συστήσουν ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων με σκοπό την είσπραξη της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που προβλέπεται στις παραγράφους 1, 2 και 3 του παρόντος άρθρου. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού αναθέτουν κατά αποκλειστικότητα στον ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης την εξουσία να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες. Ο ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων κατά τη διάρκεια της λειτουργίας του είναι ο μόνος αρμόδιος να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες. Εξάλλου, σύμφωνα με το αρ. 5§§1,2 του Ν. 4481/2017 « 1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού μπορούν να συνιστούν ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης στον οποίο αναθέτουν κατ' αποκλειστικότητα την εξουσία, ιδίως, να διαπραγματεύεται, να χορηγεί άδειες, να

6420/22
3^ο φύλλο της με αριθμό απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων)

συμφωνεί το ύψος των αμοιβών, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια, να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες και να τη διανέμει στους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης. 2. Για τη χορήγηση της άδειας λειτουργίας στον ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, καθώς και για κάθε άλλο θέμα που αφορά τη συλλογική διαχείριση, εφαρμόζονται οι διατάξεις του παρόντος νόμου για τη συλλογική διαχείριση. Σύμφωνα δε με το αρ. 3^ο του ως άνω νόμου «Ως «οργανισμός συλλογικής διαχείρισης» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται από τον νόμο ή μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας, για τη διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων εξ ονόματος περισσότερων του ενός δικαιούχων, για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του, και ο οποίος πληροί ένα από ή αμφότερα τα ακόλουθα κριτήρια: αα) ανήκει στα μέλη του ή ελέγχεται από αυτά, ββ) έχει οργανωθεί σε μη κερδοσκοπική βάση», ενώ σύμφωνα με το αρ. 31γ του ιδίου ως άνω νόμου «Ως «χρήστης» νοείται κάθε πρόσωπο ή οντότητα που εκτελεί πράξεις που υπόκεινται στην άδεια των δικαιούχων, στην αμοιβή των δικαιούχων ή στην καταβολή αποζημίωσης στους δικαιούχους και το οποίο δεν ενεργεί υπό την ιδιότητα του καταναλωτή».

III. Σύμφωνα με το άρ. 6 του Ν. 4481/2017 «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης έχουν ενδεικτικά τις παρακάτω αρμοδιότητες, καθώς και κάθε άλλη αρμοδιότητα που συνάδει με τη φύση και το σκοπό ενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης της περίπτωσης α του άρθρου 3, εφόσον όμως περιλαμβάνονται στην άδεια λειτουργίας του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού και προβλέπονται στο καταστατικό τους: α) διαχειρίζονται το περιουσιακό δικαίωμα, τις εξουσίες που απορρέουν από αυτό, κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας για τις επικράτειες της επιλογής των δικαιούχων, β) καταρτίζουν συμβάσεις με τους χρήστες για τους όρους εκμετάλλευσης των έργων καθώς και για την οφειλόμενη, ποσοστιαία ή/και εύλογη, αμοιβή,... δ) εισπράττουν τις αμοιβές που προβλέπονται στον παρόντα νόμο και στο ν. 2121/1993 και διανέμουν τα εισπραττόμενα ποσά μεταξύ των δικαιούχων, ...στ) συνάπτουν συμβάσεις εκπροσώπησης και ενημερώνουν τους άλλους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης σχετικά με τα έσοδα,

τις κρατήσεις, τις χορηγηθείσες άδειες καθώς και με κάθε άλλη πληροφορία που αφορά στη διαχείριση δικαιωμάτων δυνάμει των συμβάσεων αυτών και η οποία προβλέπεται στον παρόντα νόμο ή στο ν. 2121/1993, ... 1) χορηγούν πολυεδαφικές άδειες για επικοινωνιακά δικαιώματα επί μουσικών έργων εκτός από τις νόμιμες

4^ο φύλλο της με αριθμό ^{6470/22} απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων)

στο δικό τους όνομα, εάν η αρμοδιότητά τους στηρίζεται σε μεταβίβαση της σχετικής εξουσίας, ή σε πληρεξουσιότητα, ή σε οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. Επίσης, νομιμοποιούνται να ασκούν όλα τα δικαιώματα που έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς από τον δικαιούχο ή που καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή από οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. 2. Για τη δικαστική επιδίωξη της προστασίας των έργων και των δικαιούχων που εκπροσωπούνται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή από οργανισμό συλλογικής προστασίας, αρκεί η δειγματοληπτική αναφορά των έργων που έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης χωρίς την απαιτούμενη άδεια ή χωρίς την καταβολή εύλογης αμοιβής και δεν απαιτείται η πλήρης απαρίθμηση των έργων αυτών».

V. Ακόμη, σύμφωνα με το άρθρο 22§§1,2,6 και 7 Ν. 4481/2017: «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι χρήστες διεξάγουν διαπραγματεύσεις για τη χορήγηση αδειών χρήσης των δικαιωμάτων με καλή πίστη και στο πλαίσιο αυτό ανταλλάσσουν κάθε αναγκαία πληροφορία. 2. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, προκειμένου οι χρήστες να έχουν την ευχέρεια της χρήσης των έργων του ρεπερτορίου τους, αξιώνουν από αυτούς ποσοστιαία αμοιβή κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 32 του ν. 2121/1993...6. Σε περίπτωση μη καταβολής αμοιβής για τη λήψη άδειας ή διαφωνίας ως προς το ύψος της αμοιβής που αξιώνει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο χρήστης οφείλει πριν από οποιαδήποτε χρήση να προκαταβάλει στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης το αιτούμενο ποσό αμοιβής ή εκείνο που θα έχει ορίσει και επιδικάσει προσωρινά το Μονομελές Πρωτοδικείο, κατόπιν αίτησης είτε του χρήστη είτε του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ως συνήθως καταβαλλόμενο σε παρόμοιες περιπτώσεις ή ως εύλογο, αν δεν υπάρχουν παρόμοιες περιπτώσεις. Μετά από αγωγή που ασκεί ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ή ο χρήστης, το αρμόδιο Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών του ΚΠολΔ, προσδιορίζει οριστικά την αμοιβή και το ύψος αυτής και την επιδικάζει. 7. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ως προς το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ν. 2121/1993 και τους όρους πληρωμής της, το Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει αυτά προσωρινά, μετά από αίτηση του χρήστη ή

του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, και επιδικάζει προσωρινά μέχρι το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που καθόρισε. Για τον οριστικό προσδιορισμό του ύψους της εύλογης αμοιβής και των όρων πληρωμής της εφαρμόζεται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 6....».

Στην προκειμένη περίπτωση, η αιτούσα, με την υπό κρίση αίτησή της, όπως παραδεκτά τη διόρθωσε, εκθέτει ότι είναι ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων του αρ. 49§§1,2 και 3 Ν. 2121/1993 και ότι μόνοι εταίροι της είναι οι κάτωθι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και, συγκεκριμένα, οι: i) GRAMMO, ii) ΕΡΑΤΩ και iii) ΑΠΟΛΛΩΝ, οι οποίοι συγκροτήθηκαν ο μεν πρώτος από παραγωγούς υλικών φορέων (δισκογραφικές εταιρίες), ο δεύτερος από τραγουδιστές – ερμηνευτές και ο τρίτος από μουσικούς, έχοντας αναθέσει σε αυτή, δυνάμει έγγραφων συμβάσεων ανάθεσης τριετούς διάρκειας, που ανανεώνονται αυτομάτως για τρία χρόνια, τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, την εξουσία να διαπραγματεύεται, να χορηγεί άδειες, να συμφωνεί ύψος αμοιβών, να προβαίνει σε κάθε δικαστική και εξώδικη ενέργεια, να εισπράττει τη σχετική αμοιβή των χρηστών και να τους τη διανέμει. Ότι η δική του λειτουργία εγκρίθηκε με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού και είναι ο μόνος και αντιπροσωπευτικός ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο οποίος δικαιούται και υποχρεούται να διαχειρίζεται και εισπράττει το δικαίωμα της εύλογης και ενιαίας αμοιβής του άρθρ.

5^ο φύλλο της με αριθμό ^{6470 / 29} απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων)

αμοιβολόγιο δημοσίευσε και η ίδια ως ενιαίος οργανισμός. Ότι το αμοιβολόγιο της ως προς τις επιχειρήσεις για τις οποίες η μουσική είναι χρήσιμη (καφετέριες, εστιατόρια, καφενεία, αναψυκτήρια, ταχυφαγεία, καφέ-ζαχαροπλαστεία, internet καφέ κλπ), στις οποίες περιλαμβάνονται οι επιχειρήσεις της πρώτης των καθ' ων, προβλέπει ειδική κατηγορία Β1 και η αμοιβή ορίζεται με εφάπαξ ποσό κατ' έτος, υπολογιζόμενη με την επιφάνεια της επιχείρησης, ως αυτό αναλυτικά εκτίθεται στο δικόγραφο. Ότι, στο πλαίσιο της επιχειρηματικής της δραστηριότητας, κατά τα αναφερόμενα στην αίτηση έτη, η πρώτη καθ' ης χρησιμοποιεί σε καθημερινή βάση, καθ' όλη τη διάρκεια του ωραρίου λειτουργίας, υλικούς φορείς ήχου που έχουν νόμιμα παραχθεί και φέρουν εγγεγραμμένες ερμηνείες-εκτελέσεις Ελλήνων και ξένων ερμηνευτών-εκτελεστών για τη ψυχαγωγία των πελατών της, κάνοντας χρήση του ενδεικτικά αναφερομένου στο δικόγραφο ρεπερτορίου, χρήση η οποία είναι για τις εν λόγω επιχειρήσεις χρήσιμη, προσ αυξάνοντας, με τον τρόπο αυτό, τα έσοδά τους. Ότι, αν και η ίδια κάλεσε την πρώτη καθ' ης να της καταβάλει τα ποσά που καθορίστηκαν με βάση το νομίμως δημοσιευμένο αμοιβολόγιο της, η τελευταία επέδειξε αδιαφορία σε κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης. Ότι η πρώτη καθ' ης οφείλει, για καθένα από τα καταστήματα υπό α-ε, για το χρονικό διάστημα από το έτος 2015 έως και το έτος 2021, το συνολικό ποσό των 1.050 ευρώ και για το κατάστημα υπό στ, για το ίδιο, ως άνω, χρονικό διάστημα, το συνολικό ποσό των 1.400 ευρώ, πλέον του εκάστοτε Φ.Π.Α., σύμφωνα με το αμοιβολόγιο της, για το είδος της επιχείρησης της πρώτης των καθ' ων. Με βάση τα ανωτέρω και επικαλούμενη ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις για τον προσωρινό καθορισμό και επιδίκαση της εύλογης αμοιβής της, αλλά και επείγουσα περίπτωση, ζητεί α) να καθορισθεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής της για την εκμετάλλευση από την πρώτη καθ' ης του ρεπερτορίου της για τα αναφερόμενα στην αίτηση έτη στα προαναφερόμενα ποσά, πλέον Φ.Π.Α. 24%, β) να υποχρεωθεί η πρώτη καθ' ης να προσκομίσει καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά τα ως άνω έτη, προκειμένου να δύναται η ίδια να προβεί στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους, και γ) να υποχρεωθεί η πρώτη καθ' ης να της καταβάλει προσωρινά το ήμισυ από τα ποσά, που θα καθορισθούν ως εκ του νόμου ως ετήσια εύλογη αμοιβή, με τον νόμιμο τόκο από την 1^η Ιανουαρίου εκάστου έτους, αντίστοιχα, για την εύλογη αμοιβή του προηγούμενου

έτους, άλλως από την επίδοση της αίτησης μέχρι της ολοσχερή εξόφληση του ποσού και, τέλος, να καταδικασθεί η πρώτη των καθ' ων στη δικαστική της δαπάνη.

Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα, η κρινόμενη αίτηση αρμοδίως εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού, κατά την προκειμένη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρ. 22, 25§2, 686 επ. ΚΠολΔ σε συνδυασμό με άρθρο 22 παρ. 7 του Ν. 4481/2017). Είναι δε καθ' όλα ορισμένη, περιέχουσα όλα τα απαραίτητα για το ορισμένο αυτής στοιχεία, ως αυτά εκτίθενται στη μείζονα σκέψη στην αρχή της παρούσας, απορριπτομένου του περί του αντιθέτου ισχυρισμού της πρώτης των καθ' ων. Περαιτέρω, είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις εκεί αναφερόμενες διατάξεις, καθώς και σ' αυτές των άρθρων 176, 728§1ζ, 729 ΚΠολΔ, 346 ΑΚ, πλην του (παρεπέμμενου) αιτήματος για την καταβολή τόκων για χρονικό διάστημα προγενέστερο της επίδοσης της αίτησης, το οποίο (αίτημα) πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμο, καθώς, υπό τα εκτιθέμενα στην αίτηση, δεν έχει προηγηθεί όχληση της πρώτης των καθ' ων κατά το ως άνω προγενέστερο της επίδοσης της αίτησης χρονικό διάστημα για την καταβολή των αιτούμενων ποσών, ενώ όσον αφορά στο ποσό που αντιστοιχεί στον νόμιμο Φ.Π.Α., η περί τοκοδοσίας υποχρέωση γεννάται από τη στιγμή της καταβολής της εύλογης αμοιβής και έκδοσης της σχετικής προς τούτο απόδειξης από την αιτούσα (ΑΠ 1113/2017, δημοσιευμένη στην ΤΝΠ Νόμος) και, επομένως, το αίτημα περί επιδίκασης εντόκως του ποσού που αντιστοιχεί στον νόμιμο ΦΠΑ είναι νόμιμο για το χρονικό διάστημα από την επομένη της έκδοσης νόμιμου παραστατικού από την αιτούσα. Σημειώνεται ότι η πρώτη καθ' ης ισχυρίζεται ότι η ένδικη αίτηση τυγχάνει απορριπτέα ως απαράδεκτη και ως μη νόμιμη, διατεινόμενη ότι δεν παρέχεται εκ του νόμου η δυνατότητα προσωρινού καθορισμού, με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ν. 2121/1993, εφόσον πρόκειται για αμοιβή, που αφορά σε χρήση, η οποία έχει πραγματοποιηθεί σε προηγούμενο της άσκησης της ένδικης αίτησης χρόνο και για την οποία είναι επιτρεπτός μόνον ο οριστικός καθορισμός από το αρμόδιο τακτικό δικαστήριο, ενώ, σε κάθε περίπτωση, η διεξαγωγή δύο δικών, μία για προσωρινό προσδιορισμό (η εν προκειμένω δίκη) και μία για οριστικό προσδιορισμό, για προσδιορισμό της εύλογης αμοιβής, αποτελεί υπερβολική πρόνοια της αιτούσας, που δεν δικαιολογείται ούτε από τον νόμο, ούτε από την πρακτική, λαμβανομένου υπόψη και του ότι τα ασφαλιστικά μέτρα δεν πρέπει να συνίστανται σε πλήρη ικανοποίηση του δικαιώματος του αιτούντος αυτά. Οι ως άνω ισχυρισμοί, όμως, είναι

6^ο φύλλο της με αριθμό ^{6420/22!} απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων)

απορριπτέοι ως μη νόμιμοι, δοθέντος ότι, σύμφωνα και με τα αναλυτικά εκτιθέμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας, νόμιμα ζητείται με την κρινόμενη αίτηση και στην προκειμένη διαδικασία ο καθορισμός και η προσωρινή επιδίκαση της εύλογης αμοιβής της αιτούσας για χρήσεις που έχουν ήδη πραγματοποιηθεί πριν από την άσκηση της αίτησης, καθόσον με την προαναφερθείσα διάταξη του άρθρου 22 παρ. 7 εδ. α' ν. 4481/2017 προβλέπεται πλέον ρητά ότι «Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ως προς το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ν. 2121/1993 και τους όρους πληρωμής της, το Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει αυτά προσωρινά, μετά από αίτηση του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, και επιδικάζει προσωρινά μέχρι το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που καθόρισε» (η τελευταία πρόβλεψη δεν υπήρχε στις διατάξεις του άρθρου 49 ν. 2121/1993), χωρίς να αποκλείεται η εφαρμογή της ως άνω διάταξης για χρήση, που ανάγεται σε παρελθόντα χρόνο. Εξάλλου, το παρόν Δικαστήριο δικάζει με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, η παρούσα, όμως, υπόθεση δεν αφορά ασφαλιστικό μέτρο, κατά την έννοια των άρθρων 682 επ. ΚΠολΔ, τέτοιο δηλαδή που σκοπεί στην εξασφάλιση ή διατήρηση δικαιώματος ή τη ρύθμιση κατάστασης, αλλά μέτρο που σκοπεί την ταχεία και προσωρινή επίλυση της διαφοράς (ΕφΘεσ 259/2010, δημοσιευμένη στην ΤΝΠ Νόμος, ΕφΑθ 3058/2005, ΔΕΕ 2005.1179) και, συνεπώς, για τον προσωρινό προσδιορισμό και επιδίκαση εύλογης αμοιβής αφενός μεν δεν απαιτείται η αναφορά και συνδρομή επικείμενου κινδύνου, η οποία – σημειωτέον- εν προκειμένω αναφέρεται, αφετέρου δε η επιδίκαση αυτή, εφόσον δεν υπερβαίνει το μισό της πιθανολογούμενης απαίτησης, όπως ζητεί η αιτούσα, δεν προσκρούει στη διάταξη του άρθρου 692§4 ΚΠολΔ, που απαγορεύει την ικανοποίηση του ασφαλιστέου δικαιώματος, αφού αυτή (ικανοποίηση) προβλέπεται από τον ίδιο τον νόμο (22§7 Ν. 4481/2017 και 728 παρ. 1ζ' ΚΠολΔ), απορριπτομένων των περί του αντιθέτου ισχυρισμών της πρώτης των καθ' ων. Επιπροσθέτως, πρέπει να σημειωθεί ότι αρκεί η δειγματοληπτική αναφορά των ημεδαπών και αλλοδαπών έργων που έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης χωρίς την απαιτούμενη άδεια ή χωρίς την καταβολή εύλογης αμοιβής και δεν απαιτείται η πλήρης απαρίθμηση των έργων αυτών, σύμφωνα με τη ρητή πλέον πρόβλεψη του νομοθέτη στο αρ. 7§2

N.4481/2017. Πρέπει, επομένως, η κρινόμενη αίτηση, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Η πρώτη των καθ' ων με ξεχωριστό δικόγραφο, που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου, ανακοίνωσε τη δίκη και προσεπικάλεσε σε πρόσθετη υπέρ αυτής παρέμβαση την εταιρία με την επωνυμία «

» και τον διακριτικό τίτλο «Incontact», ισχυριζόμενη ότι, δυνάμει των από 1-12-2018, 01-12-2019, 01-12-2020 και 01-12-2021 μεταξύ τους συμβάσεων, η τελευταία παρέχει σε αυτήν, από 01-12-2018 έως και σήμερα, αδιαλείπτως, το δικαίωμα χρήσης μουσικού ρεπερτορίου ελεύθερου πνευματικών δικαιωμάτων ανεξάρτητων καλλιτεχνών, παραγωγών, συνθετών, στιχουργών και λοιπών δημιουργών, περιουσιακής ιδιοκτησίας της , μη εκχωρημένων σε κανένα οργανισμό συλλογικής διαχείρισης πνευματικών ή/και συγγενικών δικαιωμάτων, καθώς και ότι στις μεταξύ τους συμβάσεις έχει συμπεριληφθεί, μεταξύ άλλων, ο όρος ότι σε περίπτωση καταδίκης της πρώτης καθ' ης σε καταβολή οποιουδήποτε ποσού σε Οργανισμούς Συλλογικής Διαχείρισης και Προστασίας των δικαιωμάτων των δημιουργών ή εκτελεστών ή ερμηνευτών, θα ευθύνεται η προσεπικαλούμενη ως δικονομική εγγυήτρια να την αποζημιώσει. Προς τον σκοπό αυτό η πρώτη καθ' ης η αίτηση σώρευσε στο δικόγραφο της προσεπίκλησης παρεμπόδιουσα αίτηση, με την οποία ζητεί να επιδικασθεί υπέρ αυτής και σε βάρος της προσεπικαλουμένης το ποσό, το οποίο θα υποχρεωθεί να καταβάλει η ίδια στην αιτούσα, εφόσον γίνει δεκτή η κύρια αίτηση. Τέλος, ζητεί να καταδικαστεί η προσεπικαλούμενη στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων της.

Η κρινόμενη προσεπίκληση και η σωρευόμενη παρεμπόδιουσα αίτηση παραδεκτώς εισάγονται να συζητηθούν ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, μαζί με την κύρια αίτηση. Είναι, όμως, μη νόμιμες και, ως εκ τούτου, απορριπτέες, αφού η απαίτηση αποζημίωσης κατά του δικονομικού εγγυητή δε συγκαταλέγεται μεταξύ των απαιτήσεων του άρθρου 727 ΚΠολΔ, ώστε να μπορεί να επιδικαστεί προσωρινά και, περαιτέρω, η πρώτη καθ' ης η αίτηση-προσεπικαλούσα δεν έχει έννομο συμφέρον να προσεπικαλέσει τον δικονομική εγγυητή στην προκειμένη δίκη των ασφαλιστικών μέτρων, καθόσον δεν σωρεύει στο δικόγραφο της προσεπίκλησης αίτηση για λήψη άλλης μορφής ασφαλιστικών μέτρων, με τα οποία θα εξασφαλίζεται και δεν θα επιδικάζεται η απαίτησή της κατά του δικονομικού εγγυητή της στην

6470/22
7^ο φύλλο της με αριθμό απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων)

περίπτωση, εννοείται, που υπάρχει ανάγκη εξασφάλισής της. Τα δε δικαστικά έξοδα της προσεπικαλουμένης-καθ' ης η παρεμπιπτούσα αίτηση πρέπει να επιβληθούν σε βάρος της προσεπικαλούσας-παρεμπιπτόντως αιτούσας, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό.

Από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων της αιτούσας, της πρώτης καθ' ης η αίτηση-προσεπικαλούσας και της προσεπικαλουμένης, που εξετάστηκαν στο ακροατήριο του παρόντος Δικαστηρίου, την προσκομιζόμενη μετ' επίκλησης υπ' αρ. 2.725/14-03-2022 ένορκη βεβαίωση του μάρτυρα της προσεπικαλουμένης

η οποία δόθηκε ενώπιον του συμβολαιογράφου

ελήφθη δε κατόπιν νόμιμης κλήτευσης της αιτούσας και της πρώτης καθ' ης η αίτηση-προσεπικαλούσας (σχ. η από 08-03-2022 εξώδικη κλήση-γνωστοποίηση και οι υπ' αρ. 1.656B και 1.657B/09-03-2022 εκθέσεις επιδόσεις της δικαστικής επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών

), και όλα τα έγγραφα, που οι διάδικοι μετ' επίκλησης προσκομίζουν, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα είναι αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία, η οποία συστάθηκε με το από 28-9-2011 καταστατικό, το οποίο έχει καταχωρισθεί νόμιμα στα βιβλία εταιρειών του Πρωτοδικείου Αθηνών με γενικό αριθμό 15616/2011, σύμφωνα με τις §§ 6 και 7 του άρθρου 49 Ν. 2121/1993, ως αυτές ίσχυαν κατά τον χρόνο σύστασής της και εξακολουθεί να λειτουργεί κατά την έναρξη ισχύος του νέου Ν. 4481/2017 και, ως εκ τούτου, τεκμαίρεται ότι εξακολουθεί να λειτουργεί νόμιμα, αποτελεί ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, που συστάθηκε νόμιμα από τους τρεις κατωτέρω αναφερόμενους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού συγκεκριμένα από: α) την αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ Ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ» και τον διακριτικό τίτλο «GRAMMO», η οποία συστάθηκε νόμιμα και αντιπροσωπεύει τις αναφερόμενες στην ένδικη αίτηση εταιρίες παραγωγής υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, έχοντας αναθέσει σε αυτή δύναμει εγγράφων συμβάσεων ανάθεσης τριετούς διάρκειας που ανανεώνονται αυτομάτως για

τρία χρόνια τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, ήτοι των φωνογραφημάτων παραγωγής τους, β) τον αστικό μη κερδοσκοπικό συνεταιρισμό με την επωνυμία: «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ –ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε » και τον διακριτικό τίτλο: «ΕΡΑΤΩ», που συστάθηκε νόμιμα και αντιπροσωπεύει τους αναφερόμενους στο δικόγραφο ερμηνευτές καλλιτέχνες (τραγουδιστές), έχοντας αναθέσει σε αυτή δύναμει έγγραφων συμβάσεων ανάθεσης τριετούς διάρκειας που ανανεώνονται αυτομάτως για τρία χρόνια τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, ήτοι των ερμηνειών τους που έχουν εγγραφεί σε υλικούς φορείς ήχου, και γ) τον αστικό μη κερδοσκοπικό συνεταιρισμό με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε» και τον διακριτικό τίτλο: «ΑΠΟΛΛΩΝ», που συστάθηκε νόμιμα και αντιπροσωπεύει τους αναφερόμενους στην αίτηση εκτελεστές καλλιτέχνες (μουσικούς), έχοντας αναθέσει σε αυτή δύναμει έγγραφων συμβάσεων ανάθεσης τριετούς διάρκειας που ανανεώνονται αυτομάτως για τρία χρόνια τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, δηλαδή τις εκτελέσεις τους που έχουν εγγραφεί σε υλικούς φορείς ήχου. Σημειώνεται ότι η λειτουργία της αιτούσας εγκρίθηκε με την ΥΠΠΟΤ/ΓΔΣΠ/ΔΙΓΡΑΜ/686/124043/9-12-2011 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, η οποία δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ Β΄ 3245/30.12.2011. Η αιτούσα συστάθηκε από τους ως άνω Οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης με σκοπό την είσπραξη της προβλεπόμενης στις παραγράφους 1, 2 και 3 του άρθρου 49 του Ν. 2121/1993 εύλογης και ενιαίας αμοιβής. Οι τρεις ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης - μέλη της αιτούσας ανέθεσαν στην τελευταία κατά αποκλειστικότητα την εξουσία να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής αυτής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες, ανεξαρτήτως εάν η αξίωση αυτή γεννήθηκε πριν ή μετά από την ίδρυσή της, αρκεί να μην ήταν επίδικη. Τις ανωτέρω δε εξουσίες ασκεί η αιτούσα στο δικό της όνομα, καθόσον οι αντίστοιχες εξουσίες των τριών, ως άνω, οργανισμών συλλογικής διαχείρισης-μελών της ανεστάλησαν καθ' όλο το χρονικό διάστημα της λειτουργίας αυτής και η μόνη εξουσία που διατηρούν οι ανωτέρω οργανισμοί - μέλη είναι να διανέμουν στα μέλη τους - δικαιούχους (παραγωγούς, τραγουδιστές, μουσικούς) την εισπραττόμενη από αυτήν (αιτούσα) εύλογη και ενιαία αμοιβή, την οποία αυτή τους αποδίδει. Η αιτούσα είναι ο μοναδικός και αντιπροσωπευτικός στην ελληνική

8^ο φύλλο της με αριθμό ^{6420/22} απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων)

επικράτεια ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, ο οποίος, κατά τη διάρκεια της λειτουργίας του, εκπροσωπώντας τους ανωτέρω οργανισμούς-μέλη του, δικαιούται και υποχρεούται να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει από τους χρήστες τη σχετική εκ του άρθρου 49§1 Ν. 2121/1993 εύλογη και ενιαία αμοιβή, που απορρέει από τη μετάδοση οποιουδήποτε υλικού φορέα ήχου στην ελληνική επικράτεια και μάλιστα, ανεξαρτήτως εάν η αξίωση αυτή γεννήθηκε πριν ή μετά από την ίδρυσή της, αρκεί να μην ήταν επίδικη. Από τα προεκτεθέντα τεκμαίρεται ότι η αιτούσα νομιμοποιείται να αξιώνει ενεργητικά στο δικό της όνομα, με κατάρτιση σχετικών συμβάσεων ή, σε περίπτωση διαφωνίας, δικαστικώς, την προβλεπόμενη από το άρθρο 49 §1 του ίδιου, ως άνω, νόμου, ενιαία και εύλογη αμοιβή από τους, χωρίς την προηγούμενη καταβολή της αμοιβής αυτής, χρήστες υλικών φορέων ήχου, όχι μόνο για τις σχετικές αξιώσεις που γεννήθηκαν κατά τον χρόνο λειτουργίας της, αλλά και όσες - μη επίδικες - γεννήθηκαν προ της ίδρυσής της τόσο των ημεδαπών, όσο και των αλλοδαπών δικαιούχων, αφού τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλα ανεξαιρέτως τα έργα όλων ανεξαιρέτως των δικαιούχων, ημεδαπών και αλλοδαπών, με τους οποίους οι τρεις ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης - μέλη της, ως μόνοι αντιπροσωπευτικοί στην ελληνική επικράτεια οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων των παραπάνω τριών κατηγοριών δικαιούχων τούτων, έχουν συνάψει με αντίστοιχους προς αυτούς αλλοδαπούς οργανισμούς συμβάσεις αμοιβαιότητας, δυνάμει των οποίων νομιμοποιούνται να προβαίνουν σε διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αντίστοιχοι προς τους ημεδαπούς, αλλοδαποί δικαιούχοι συγγενικών δικαιωμάτων, ήτοι οι αλλοδαποί εκτελεστές, μουσικοί, ερμηνευτές τραγουδιστές και παραγωγοί υλικών φορέων ήχου, για τη χρήση του καλλιτεχνικού ρεπερτορίου τους στην ημεδαπή. Πέραν, όμως, από τις ως άνω συμβάσεις αμοιβαιότητας, η αιτούσα νομιμοποιείται να προβαίνει στις προαναφερόμενες ενέργειες και πράξεις για λογαριασμό και αλλοδαπών δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων και με βάση τις διατάξεις της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης «περί της προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των

παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης», η οποία κυρώθηκε με τον ν. 2054/1992, αποτελώντας πλέον αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού μας δικαίου και η οποία: α) εξομοιώνει τους αλλοδαπούς με τους ημεδαπούς δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων, παραχωρώντας στους πρώτους την «εθνική μεταχείριση», ήτοι τη μεταχείριση που το ημεδαπό δίκαιο επιφυλάσσει στους ημεδαπούς δικαιούχους των δικαιωμάτων αυτών (βλ. άρθρα 2, 4 και 5 § 1 ν. 2054/1992) και β) παρέχει την «εθνική μεταχείριση», ακόμα και σε αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή παραγωγούς φωνογραφημάτων, μη προερχόμενους από συμβαλλόμενο με την προαναφερόμενη διεθνή σύμβαση κράτος, εφόσον η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος έλαβε μεν χώρα στο μη συμβαλλόμενο αυτό κράτος, πλην όμως τούτο, εντός το αργότερο τριάντα [30] ημερών από την αρχική έκδοση και δημοσίευσή του, παρουσιάστηκε στο κοινό και δημοσιεύθηκε και στην Ελλάδα, ως συμβαλλόμενη, όπως προαναφέρθηκε, με την ως άνω διεθνή σύμβαση χώρα (βλ. άρθρο 5 § 2 του ν. 2054/1992), γεγονός που έχει ως συνέπεια όλα σχεδόν τα αλλοδαπής προέλευσης μουσικά έργα να καλύπτονται από την προστασία που παρέχει η Διεθνής Σύμβαση της Ρώμης και, συνακόλουθα, και το ελληνικό δίκαιο, ακόμα και αν τα έργα αυτά προέρχονται από μη συμβαλλόμενο κράτος, όπως, μεταξύ άλλων, είναι και οι Η.Π.Α., αφού λόγω της ραγδαίας εξέλιξης και τελειότητας των σύγχρονων μέσων επικοινωνίας, τα μουσικά έργα και ιδίως εκείνα που προέρχονται από τις μουσικά ανεπτυγμένες χώρες, επιτυγχάνουν, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, την ταχεία και οπωσδήποτε την πριν από την πάροδο της τριακονθήμερης προθεσμίας δημοσίευση και παρουσίαση τους, ιδιαίτερα στις χώρες της αναπτυγμένης μουσικά Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένης ασφαλώς και της Ελλάδας. Οι προαναφερόμενοι δε οργανισμοί - μέλη της αιτούσας, λαμβάνοντας υπόψη και τις αμοιβές των δημιουργών των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμφώνησαν από κοινού και κατάρτισαν κατάλογο με τις αμοιβές των ανωτέρω δικαιούχων, που απαιτούν από τους χρήστες των δημιουργιών αυτών (αμοιβολόγιο), ανάλογα με την έκταση της χρήσης, το οποίο (αμοιβολόγιο), σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 56 § 3 του ν. 2121/1993, γνωστοποιήθηκε στο κοινό με τη δημοσίευσή του σε τρεις εφημερίδες, ήτοι (α) στην Εφημερίδα ΕΘΝΟΣ της 04.02.1998, (β) στην εφημερίδα ΤΑ ΝΕΑ της 04.02.1998 και (γ) στην Εφημερίδα ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ της 03.02.1998. Το ίδιο αμοιβολόγιο δημοσίευσε και η ίδια η αιτούσα ως ενιαίος οργανισμός και αυτό δημοσιεύθηκε (α) στην Εφημερίδα ΚΕΡΔΟΣ της 20/04/2012, (β) στην εφημερίδα ΑΥΓΗ της 20/04/2012, και (γ) στην Εφημερίδα ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

6420/22
9^ο φύλλο της με αριθμό απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων)

της 19/04/2012 και, στη συνέχεια, η αιτούσα τροποποίησε το αμοιβολόγιό της και γνωστοποίησε το τροποποιημένο αμοιβολόγιο με τη δημοσίευσή του σε τρεις ημερήσιες εφημερίδες, ήτοι (α) στην Εφημερίδα ΑΓΟΡΑ της 29/05/2015 και (β) στην εφημερίδα ΑΥΓΗ της 06/05/2015 και (γ) στην Εφημερίδα ΡΙΖΟΣΠΙΑΣΤΗΣ της 18/06/2015, η δε αιτούσα κάλεσε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους. Σύμφωνα με το αμοιβολόγιο αυτό για επιχειρήσεις, για τις οποίες η μουσική είναι χρήσιμη (καφετέριες, εστιατόρια, καφενεία, αναψυκτήρια, ταχυφαγεία, καφέ-ζαχαροπλαστεία, internet καφέ κλπ), καθορίζεται εφάπαξ ποσό κατ' έτος με βάση την επιφάνεια του καταστήματος ως ακολούθως: έως 50 τ.μ. 100 ευρώ, 51-100 τ.μ. 150 ευρώ, 101-200 τ.μ. 200 ευρώ, 201-300 τ.μ. 250 ευρώ, 301-400 τ.μ. 310 ευρώ, 401-500 τ.μ. 400 ευρώ, 501-600 τ.μ. 470 ευρώ, 601-700 τ.μ. 530 ευρώ, 701-800 τ.μ. 590 ευρώ, 801-900 τ.μ. 650 ευρώ, 901-1.000 τ.μ. 710 ευρώ, 1.001 και πάνω τ.μ. 770 ευρώ, για επιχειρήσεις που λειτουργούν μέχρι και 7 μήνες το 70% των προαναφερόμενων ποσών. Πιθανολογήθηκε, περαιτέρω, ότι η πρώτη καθ' ης η αίτηση, κατά τα έτη 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020 και 2021, δραστηριοποιείται στην εγχώρια αγορά αρτοποιείων, ζαχαροπλαστείων, εστιατορίων και καφεστίασης και εκμεταλλεύεται τα πιο κάτω αναφερόμενα καταστήματα καφεστίασης, ήτοι α) το κατάστημα με τον διακριτικό τίτλο «
», που βρίσκεται στη
, β) το κατάστημα με τον διακριτικό τίτλο «
», που βρίσκεται στη
, γ) το κατάστημα με τον διακριτικό τίτλο «
», που βρίσκεται στο
δ) το κατάστημα με τον διακριτικό τίτλο «
», που βρίσκεται στην
ε) το κατάστημα με τον διακριτικό τίτλο «
», που βρίσκεται στη νήσο
στην τοποθεσία
και στ) το κατάστημα με τον διακριτικό τίτλο «
», που βρίσκεται στην . Όλα τα καταστήματα της πρώτης καθ' ης έχουν έκαστο συνολική ωφέλιμη επιφάνεια από 51 έως 100 τ.μ., πλην του καταστήματος της Ομόνοιας (υπό στ), το οποίο έχει συνολική ωφέλιμη επιφάνεια από 101-200 τ.μ., και λειτουργούν για χρονικό διάστημα πάνω από 7 μήνες κατ' έτος χρήσης. Στο πλαίσιο της επιχειρηματικής της δραστηριότητας, η πρώτη των καθ' ων χρησιμοποιεί στις ως άνω επιχειρήσεις που εκμεταλλεύεται σε καθημερινή βάση,

καθ' όλη τη διάρκεια του ωραρίου λειτουργίας τους, κατά τα επίδικα έτη, υλικούς φορείς ήχου, με το ενδεικτικά αναφερόμενο στην αίτηση ρεπερτόριο (σχ. καταγραφές ενεργειών στο ηλεκτρονικό σύστημα της αιτούσας και κατάθεση στο ακροατήριο του μάρτυρα της αιτούσας), χωρίς να καταβάλει, για τα έτη 01-01-2015 και εντεύθεν, οποιαδήποτε αμοιβή στην αιτούσα. Η μουσική αποτελεί για όλες τις ως άνω επιχειρήσεις παράγοντα προσέλευσης, διατήρησης και επαύξησης της πελατείας τους, προσαυξάνοντας, με τον τρόπο αυτό, τα έσοδα των επιχειρήσεών τους με την εκ μέρους δημόσια εκτέλεση και εκμετάλλευση ελληνικών και αλλοδαπών μουσικών έργων και, επομένως, είναι απλώς χρήσιμη και εντάσσεται στην κατηγορία Β1 του αμοιβολογίου. Ακολούθως, η αιτούσα επανειλημμένα προσκάλεσε την πρώτη καθ' ης είτε προσωπικά μέσω των εκπροσώπων της που επισκέφθηκαν τα ένδικα καταστήματα είτε τηλεφωνικά για διαπραγμάτευση καθορισμού και καταβολής της εύλογης αμοιβής, ωστόσο οι διάδικοι δεν κατέληξαν σε συμφωνία και η πρώτη καθ' ης δεν έχει καταβάλει οποιοδήποτε ποσό στην αιτούσα, παρά το ότι έκανε χρήση μουσικής στην επιχείρησή της κατά τα προαναφερόμενα έτη. Η πρώτη καθ' ης ισχυρίζεται ότι η οφειλή της για τα ανωτέρω καταστήματα προς την αιτούσα ανέρχεται στο συνολικό ποσό των 1.098 ευρώ και αφορά μόνο τα χρονικά διαστήματα, που δεν είχε συναφθεί μεταξύ αυτής και της προσεπικαλουμένης σύμβαση συνεργασίας. Επιπλέον, ισχυρίζεται ότι η ως άνω οφειλή εξοφλήθηκε πλήρως και ολοσχερώς με δημόσια κατάθεση, στην οποία προέβη, στις 10-10-2018, λόγω της υπερημερίας της δανειστριάς-αιτούσας και ότι αντίγραφο του σχετικού γράμματιού σύστασης παρακαταθήκης του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων επέδωσε στην αιτούσα στις 11-10-2018. Ωστόσο, ο εν λόγω ισχυρισμός είναι απορριπτέος ως ουσία αβάσιμος, καθόσον δεν πιθανολογήθηκε, εν προκειμένω, η συνδρομή των προϋποθέσεων της δημόσιας κατάθεσης και, συγκεκριμένα, ότι η αιτούσα έγινε υπερήμερη κατά τις διατάξεις των άρθρων 349 επ. ΑΚ, αφού η προσφορά της ως άνω παροχής δεν ήταν προσήκουσα, δηλαδή κατά ποσότητα η οφειλόμενη, αλλά λιγότερη της οφειλομένης. Επομένως, εφόσον η κατάθεση είχε ως αντικείμενο λιγότερο της οφειλόμενης παροχής, ισοδυναμεί προς μερική καταβολή, στην οποία δεν δικαιούται ο οφειλέτης (πρώτη καθ' ης η αίτηση) και, ως εκ τούτου, δεν επέφερε τη μερική απόσβεση της ενοχής κατά το κατατεθέν μέρος, όπως αβάσιμα διατείνεται η πρώτη των καθ' ων, ούτε άλλωστε αυτή ισχυρίζεται ότι η αιτούσα συναίνεσε σε αυτό (ΑΠ 1523/2011, ΕφΛαρ 81/2020, δημοσιευμένες στην ΤΝΠ Νόμος). Περαιτέρω, η πρώτη καθ' ης ισχυρίζεται ότι η ίδια, μετά τη σύμβαση

6420/22
10^ο φύλλο της με αριθμό   απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων)

συνεργασίας που συνήψε με την προσεπικαλούμενη εταιρία, αναπαράγει αποκλειστικά ρεπερτόριο που της παρέχει η τελευταία, το οποίο δεν εκπροσωπείται από την αιτούσα ή άλλον Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης Συγγενικών ή Πνευματικών Δικαιωμάτων, παγκοσμίως και, συνεπώς, δεν υποχρεούται σε καταβολή αμοιβής για τα πνευματικά και συγγενικά δικαιώματα σε Οργανισμούς Συλλογικής Διαχείρισης. Όμως, λαμβανομένου υπόψη ότι κρίσιμο, εν προκειμένω, είναι μόνο το συγγενικό δικαίωμα, ότι το σχετικό δικαίωμα εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 παρ. 1 ν. 2121/1993 είναι ανεκχώρητο, η δε ανάθεση της είσπραξης και της διαχείρισής του είναι δυνατή μόνο στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και η αιτούσα είναι ο μόνος και αντιπροσωπευτικός στην ελληνική επικράτεια ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, ο οποίος κατά τη διάρκεια της λειτουργίας του, εκπροσωπώντας τους οργανισμούς μέλη του, δικαιούται και υποχρεούται να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή και να προβαίνει σε κάθε δικαστική, εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει από τους χρήστες τη σχετική εκ του άρθρου 49 παρ. 1 ν. 2121/1993 εύλογη αμοιβή, που απορρέει από τη μετάδοση οποιουδήποτε υλικού φορέα ήχου, καταρχήν δεν προκύπτει ότι η προσεπικαλούμενη εταιρία δικαιούται να διαχειρίζεται την εύλογη αμοιβή τραγουδιστών και μουσικών. Εξάλλου, και εάν ακόμα γίνει δεκτό ότι ενδεχομένως η πρώτη των καθ' ων η αίτηση κάνει χρήση τραγουδιών και μουσικής που της παρέχει η ανωτέρω εταιρία, τούτο δε συνεπάγεται άνευ ετέρου ότι κάνει αποκλειστικά χρήση αυτών και όχι και των έργων που προστατεύονται από την αιτούσα. Επομένως, ο ως άνω προβληθείς ισχυρισμός της πρώτης καθ' ης είναι μη νόμιμος και πρέπει να απορριφθεί. Με βάση τα προαναφερόμενα, η εύλογη αμοιβή που πρέπει να καταβάλει η πρώτη των καθ' ων η αίτηση για τη χρήση των υλικών φορέων ήχου πρέπει να καθοριστεί προσωρινά και με βάση το κοινό αμοιβολόγιο, που συνέταξε η αιτούσα, το οποίο είναι εύλογο και δίκαιο με βάση τα οφειλόμενα δικαιώματα των παραγωγών για συνεχή χρήση των έργων τους από την πρώτη καθ' ης, εντασσομένης στην κατηγορία Β1: α) για καθένα από τα καταστήματα υπό α, β, γ, δ και ε στο ποσό των 150 ευρώ για κάθε έτος και συνολικά στο ποσό των 1.050 ευρώ για το χρονικό διάστημα των ετών 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020 και 2021 (πλέον Φ.Π.Α. 24%, ήτοι 252 ευρώ) και β) για το

κατάστημα υπό στ στο ποσό των 200 ευρώ για κάθε έτος και συνολικά στο ποσό των 1.400 ευρώ για το χρονικό διάστημα των ετών 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020 και 2021 (πλέον Φ.Π.Α. 24%, ήτοι 336 ευρώ). Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση για την προσωρινή επιδίκαση του μισού των ως άνω προσδιορισθέντων ποσών της εν λόγω εύλογης αμοιβής των δικαιούχων μελών της αιτούσας, καθόσον πολλοί από αυτούς αποβλέπουν στο έσοδο αυτό για την κάλυψη των άμεσων και μη επιδεικτικών αναβολής βιοτικών αναγκών τους, ενώ επείγει και η κάλυψη των εξόδων της αιτούσας για την προς όφελος των μελών της λειτουργία της, απορριπτομένων των περί του αντιθέτου υποστηριζομένων από την πρώτη καθ' ης περί έλλειψης κατεπείγουσας περίπτωσης. Τέλος, πρέπει να υποχρεωθεί η πρώτη των καθ' ων να προσκομίσει στην αιτούσα καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν τα ως άνω καταστήματα κατά τα επίδικα έτη, για να καταστεί δυνατή η διανομή της ως άνω εύλογης αμοιβής μεταξύ των δικαιούχων. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, πρέπει η κρινόμενη αίτηση να γίνει εν μέρει δεκτή ως βάσιμη και κατ' ουσίαν, όπως ειδικότερα διαλαμβάνεται στο διατακτικό, και να καταδικαστεί η πρώτη καθ' ης η αίτηση, κατά το μέρος της ήττας της, στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων της αιτούσας (άρθρ. 106, 178, 191 παρ. 2 ΚΠολΔ σε συνδυασμό με άρθρο 84 παρ. 2 Ν. 4194/2013 Κώδικα Δικηγόρων), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΘΕΩΡΕΙ την αίτηση ως μη ασκηθείσα ως προς τη δεύτερη των καθ' ων.

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ, αντιμωλία των λοιπών διαδίκων, τις από 1) 21-01-2022 αίτηση, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου, με ειδικό αριθμό κατάθεσης 693/2022 (Γ.Α.Κ. 5.806/2022), και 2) 08-02-2022 ανακοίνωση της δίκης-προσεπίκληση σε παρέμβαση και παρεμπίπτουσα αίτηση, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου, με ειδικό αριθμό κατάθεσης 1.173/2022 (Γ.Α.Κ. 10.072/2022).

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ τα ως απορριπτέα στο σκεπτικό κριθέντα.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ προσωρινά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλει η πρώτη των καθ' ων στην αιτούσα για τη δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων με χρήση υλικών φορέων α) για καθένα από τα καταστήματα υπό α, β, γ, δ και ε στο ποσό των εκατόν πενήντα (150) ευρώ για κάθε έτος και συνολικά στο ποσό των

11° φύλλο της με αριθμό ^{6420/22} απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων)

χιλίων πενήντα (1.050) ευρώ για το χρονικό διάστημα των ετών 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020 και 2021, πλέον διακοσίων πενήντα δύο (252) ευρώ (Φ.Π.Α.), ήτοι συνολικά στο ποσό των χιλίων τριακοσίων δύο (1.302) ευρώ και β) για το κατάστημα υπό στ στο ποσό των διακοσίων (200) ευρώ για κάθε έτος και συνολικά στο ποσό των χιλίων τετρακοσίων (1.400) ευρώ για το χρονικό διάστημα των ετών 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020 και 2021, πλέον τριακοσίων τριάντα έξι (336) ευρώ (Φ.Π.Α.), ήτοι συνολικά στο ποσό των χιλίων επτακοσίων τριάντα έξι (1.736) ευρώ.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την πρώτη των καθ' ων να καταβάλει προσωρινά στην αιτούσα το ήμισυ των πιο πάνω αναφερόμενων ποσών και, ειδικότερα, α) για καθένα από τα καταστήματα υπό α, β, γ, δ και ε το ποσό των εξακοσίων πενήντα ενός (651) ευρώ και β) για το κατάστημα υπό στ το ποσό των οκτακοσίων εξήντα οκτώ (868) ευρώ, με τον νόμιμο τόκο ως προς το ποσό της εύλογης αμοιβής, από την επομένη της επίδοσης της αίτησης και, ως προς το ποσό του Φ.Π.Α., από την επομένη της έκδοσης νόμιμου παραστατικού και μέχρι την εξόφληση.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την πρώτη των καθ' ων να παραδώσει στην αιτούσα αντίγραφα των καταλόγων με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν για τα παραπάνω διαστήματα.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την πρώτη των καθ' ων σε μέρος των δικαστικών εξόδων της αιτούσας, που ορίζει στο ποσό των διακοσίων πενήντα (250) ευρώ.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την προσεπίκληση σε παρέμβαση-παρεμπίπτουσα αίτηση.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την προσεπικαλούσα-παρεμπιπτόντως αιτούσα στα δικαστικά έξοδα της προσεπικαλουμένης-καθ' ης η παρεμπίπτουσα αίτηση, τα οποία ορίζει στο ποσό των διακοσίων πενήντα (250) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη, δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην Αθήνα, ²⁷⁻⁹⁻²² χωρίς να παρευρίσκονται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Για τη δημοσίευση

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ